

Corona in Pompage

Nu ben ik wel een beetje ongerust geweest!

Onze COVID 19-mensen nemen het niet al te nauw met de voorzorgsmaatregelen tegen de. Ze dragen een mondkap, onder de kin, voor het geval er politie in zicht is. Er zijn samenscholingen als gewoonlijk, ze lachen en slaan elkaar op de rug of omhelzen elkaar om hun plezier uit te drukken, ze wassen hun handen daar waar water voorhanden is.... Markten werden niet afgeschaft, behalve de grote markt, eerder omdat de gouverneur die wil hernieuwen. Het kan ook niet, anders wordt het honger en dood. De Kinosis leeft van dag op dag.

En wij doen mee, zonder het te beseffen... Wij trekken ons masker ook onder de kin omdat het ambetant is, en door je adem, je bril bedampt. We praten met mensen en vergeten ons masker op te trekken .... We wassen onze handen 's morgens, omdat wij dan douchen als er water is... en verder vergeten wij het. Maar nu zal ik meer gehoorzaam zijn... handen wassen, masker dragen, geen mensen meer op mijn kamer... enzovoort! Waarom?

Ik lag een week in bed met griep. Hoesten, pijnlijke keel... en koorts! Gelukkig geen hoge koorts...maar toch een bangelijke week. Antibiotica genomen, en hoestsiroop, citronella-thee drinken met enkele druppels "confo" erin, en maar slapen... Het was een bang afwachten en onrustig de symptomen van corona opsporen... zich afvragen: Heb toch nog smaak...!? En ruik ik de koffie nog...!? Ben ik uitzonderlijk vermoeid? Neen!

Dan ben ik bij mijn dokter-specialist geweest om zekerheid te krijgen... nu ben ik genezen en weer in vorm! Ik heb bijgeleerd... "Gestes barrières" onderhouden! Voorzorg regels opvolgen! En het voorbeeld geven aan mensen!

Deze coronacrisis met zijn "confinement" (lockdown), de strenge beperking van publieke manifestaties: geen erediensten of gebedsvergaderingen, geen rouwdiensten en zeker geen "matanga" rouwsamenkomsten, die honderden mensen bij elkaar brengen, is wel een favoriete tijd gebleken, om eens alles van op afstand te bekijken en om zich af te vragen: waar wij naartoe gaan? Ondertussen is de "l'état d'urgence sanitaire" stopgezet en verschillende activiteiten mogen herbeginnen. Eerst mochten de bars en de restaurants weer openen... markten zijn nooit gesloten geweest. De kerken en gebedsbijeenkomsten moesten echter nog een maand wachten... toch een beetje verwonderlijk.

We hebben onze kerk plechtig heropend met een aangepaste dienst. Kruis, evangelieboek en paaskaars werden plechtig binnengebracht.... Alles moest wel gebeuren, rekening houdend met de veiligheidsgrenzen. Binnen de kerk hebben wij maar 96 zitplaatsen, de meeste mensen blijven buiten zitten en gelukkig zijn we nog niet in het regenseizoen. De lockdown heeft ons veel bijgeleerd.

Als priesters, verantwoordelijk voor de geloofsgemeenschap van de parochie, waren we eerst een beetje verloren, trouwens de enkele leken met wie we contact hielden, ook. Wat nu...?

De Geest werkt ook en misschien nog meer in crisistijden! Ons parochieblad werd geboren: een gefotokopieerd A4 blad, in boekvorm met lettertype 10! 300 exemplaren, die uitgedeeld worden in de basisgemeenschappen. We maakten reclame voor de zondagsmissen uitgezonden door Radio Maria en Katholieke radio Elykia (hoop)... Ook de zondagsmissen op TV werden aangeraden.... Maar dat bleek nogal gebrekkig te werken... Sommigen mensen

hebben geen TV, zelfs geen radio en de elektriciteit hier op Sint Elisabeth laat ons meestal in de steek... dus maar kiezen voor animatie langs parochieblad... In ons blaadje vindt men hulp voor een familie-liturgie, met een bezinning rond de schriftlezingen van de zondag. Je leest er ook parochienieuws en soms ook een getuigenis van een christen die in een paar paragrafen zijn geloofservaringen in corona tijd uitdrukt.

Het blad bracht aanmoediging en was een bindmiddel die spirituele verbondenheid schiep. Als teken van verbondenheid gaven de gelovigen in een briefomslag wat offerandegeld, die we gebruiken voor de verbouwingswerken van onze kerk... Toen de kerken weer openwaren en de mensen weer naar de mis kwamen, zagen ze met verbazing, een grote vooruitgang van de bouw van de nieuwe kerk.

De antwoorden op de vragen van een enquête bewijzen dat ons parochieblad goed ontvangen wordt. Langs die enquête vernamen wij ook het positieve van de "confinement" (lockdown). Waarden die in de schaduw stonden werden herontdekt, nieuwe vormen van beleving kwamen naar buiten. We ontdekten in die afzondering dat de familie, een "thuis" is voor iedereen. Alles begint en eindigt in en met familie. Het wegvallen van lawaai van de stad, de markt, harde muziek op de terrassen, geroep en soms getier van mensen, die elkaar toeroepen, bracht eerst een eerder angstige ongewone stilte mee. Die konden wij na een tijd opvullen met gesprekken, bezinning, lectuur en studie. De ervaring van de "stilte" werd meermalen genoemd in antwoord op onze enquête... De "spirituele verbondenheid" werd voelbaar en werd voor velen een nieuwe waarde in het leven.

Wat wij ontdekt hebben tijdens onze afzondering, echte menselijke en ook spirituele waarden, mogen nu niet verdwijnen.

Met de kerngroep bespraken wij de getuigenissen en de antwoorden van de enquête. Wij zoeken nu om die nieuwe of herontdekte waarden gestalte te geven in de beleving van onze parochiegemeenschap... Parochie moet een "familie" worden, een ontmoetingsplaats... Het kerkgebouw en ook de "thuis" moet ook een plaats van "stilte"- zijn, waar mensen rustig worden. De spirituele verbondenheid door "eucharistische communie" wijst naar echte solidariteit en opent onze gemeenschap naar anderen toe...

Het nieuwe werkjaar begint... onder de titel "kerk is familie".

Drie dagen bezinning 's avonds om 17 uur met thema : "Wij zijn samen verantwoordelijk voor onze kerkfamilie". Om de drie jaar worden de verantwoordelijken gekozen of herkozen. Die driedaagse brengt de deelnemers in een familie atmosfeer om vanuit die geest nieuwe leiders te kiezen voor basisgemeenschappen en commissies. Het geeft ons moed en we geloven in de H. Geest, de geest van onze familie.

De corona is nog niet overwonnen. Alhoewel RD Congo schijnbaar minder last heeft met dat virus, moeten wij er toch rekening mee houden en er leren mee leven (Een uitspraak van de gouverneur van Kinshasa).

Een warme groet vanuit Pompage, Sint Elisabeth.

Een gebedje en een zegen voor jullie allemaal.

In verbondenheid,

Toon Tanghe cicm

Sint Elisabeth

toontanghe@yahoo.fr